

VARMIKASTIN

Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian ja Maanpuolustuspiirin lehti 1 • 2010

Kovaa peliä Hämeen Rykmentin palloilusalissa
Viestikoulutusta Nastolassa

Ampumapäivä Hälvälässä

Unohdetut sodat - Osa 1

Valssia Wienissä

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntakomppanian ja Maanpuolustuspiirin lehti N:o 1, 2010. 1. vuosikerta.

Varmistin on Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian ja Maanpuolustuspiirin tiedotuslehti. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa, seuraavan kerran kesäkuussa 2010. Aineisto seuraavaan lehteen on toimitettava 14.5. mennessä.

Päätoimittaja: Sanna Lahtinen
Puh. 040 828 2824
sanna.lahtinen@maakuntakomppania.fi

Toimittaja: Jarmo Siira
Puh. 040 706 1860
jarmo.siira@maakuntakomppania.fi

Mainokset: Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Puheenjohtaja Kimmo Korhonen
Puh. 050 495 0811
kimmo.korhonen@maakuntakomppania.fi

Puolustusvoimat
Päijät-Hämeen Maakuntakomppania
PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite: Hennalankatu 259
Puh. 029 948 4132 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö
yliluutnantti Tommi Tenhu
Puh. 029 948 4133
tommi.tenhu@maakuntakomppania.fi
Päivystäjä
Puh. 040 775 8992
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Maanpuolustuskoulutusyhdistys
Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiiri
PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite: Hennalankatu 259
Puh. 0207 56 9053 Fax 0207 56 9054
pajja-hame@mpky.fi

Piiripäällikkö Hannu Tukia
Puh. 050 462 0735
hannu.tukia@mpky.fi

Painopaikka: Padasjoen Kirjapaino
Kansikuva: Jarmo Siira

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

Pääkirjoitus	3
Asenne ratkaisee	3
Paluuta menneeseen ei ole	4
Kovaa peliä Hämeen rykmentin palloilusallissa	5
Pakkanen ja aseet paukkuivat Hälvälässä	6
Valssia Wienissä	7
Talviyön koukkaus	8
UNOHDETUT SODAT - Osa 1	10
Viestilaitteita ja hernekeittoa Nastolassa	12
Komppanian ampumapäivä	13
112-päivä Padasjoella	14
DuuniExpo	15

Ampumapäivä sivulla 13

Kevät saapuu luoksemme

Aurinko paistaa ja lumi alkaa pikku hiljaa sulaa. Kevät ja tämä vuosi tuovat tullessaan uusia mielenkiintoisia kursseja, joihin odotetaan jälleen runsasta osanottoa. Kuten piiripäällikön kirjoituksesta käy ilmi, Päijät-Hämeessä kurssien ja kurssilaisten määrä on ollut huomattavassa kasvussa, ja suunta on ylöspäin.

On hienoa huomata, kuinka paljon aktiivisia vapaaehtoisia maanpuolustajia Päijät-Hämeestä löytyy. Nyt kun kevätaurinko piristää ja antaa voimia taas pitkän ja lumisen talven jälkeen, aktiivisuutta löytyy entistä enemmän.

Viime syksyn jälkeen kotona on ollut melkoista sutinaa kahden alle kaksivuotiaan kanssa. Näin ollen harjoitukseen osallistuminen on omalta osaltani

jäänyt vähemmälle. Univelka yöheräämisteen myötä kasvaa entisestään. Harjoituksissa toisaalta saattaisi päästä helpommalla yöaikaan tekemällä pari päivystysvuoroa

Sanna Lahtinen
Päätoimittaja

Sanna Lahtinen
Päätoimittaja

Asenne ratkaisee

Olemme varmasti kaikki jännittäneet olympialaisissa olevien suomalaisten urheilijoiden kilpailuja eri lajeissa. Mitalitoiveet kilpailuiden alussa olivat korkeat, jopa 12 mitalia.

Jo hyvin varhain huomattiin, että tavoitetta ei saavuteta. Suomalaiset pärjäsivät kilpailuissa kuitenkin hienosti, vaikka kaikkia tavoitteita ei saavutettuakaan. Otan erityisesti esille jääkiekon, vaikka arvostan kaikkia muitakin lajeja.

Suomen jääkiekkjoukkue osoitti taistelija-luonteensa pronssiottelussa, vaikka lähtökohta oli erittäin huono. Edellisessä ottelussa oli tullut murskatappio jenkkejä vastaan. Henkinen puoli oli varmasti kovilla ottelussa, kun oltiin häviöllä, mutta ratkaisupaidassa taidot ja erityisesti halu voittaa

ratkaisivat. Asenne, motivaatio, halu, tahto.... siitähän kaikessa tekemisessä on kysymys! Haluaako tehdä hommansa hyvin vai huonosti? Asenteesta ja halusta on kysymys meidänkin joukkueessamme. Jokainen teistä on tärkeä, ja jokaisen panostus asioihin saattaa olla ratkaiseva lenkki ketjussa, jonka muodostamme.

Kiitokset alkuvuoden tapahtumien vetäjille ja osallistujille! Onnittelut kaikille ylennyksen saaneille 24.2.2010 sekä uusia oikeuksia, lupia suorittaneille! Haluan onnitella myös kaikkia perheenisäystä saaneita!

Päijät-Hämeen Aluetoimiston päällikkö kutsui kaikki yksikkömme ylenneet upseerikerholle 19.2.2010 pidettyyn perinnepäivän tilaisuuteen, joka oli mielestäni osoitus arvostuksesta teitä kaikkia sitoutuneita kohtaan.

Yliluutnantti Jori Luoma-Nirva aloittaa 132. Toimin itse kertausharjoitus Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian päällikkönä. Minut tavoittaa numerosta 0299484133.

Myrsky 10 taisteluharjoitus lähestyy. Tehkäämme harjoituksesta palvelusturvallinen, elämyksellinen ja muistorikas! Kaikki eri oikeuksia omaavat/harjaantuvat ovat kovilla harjoituksessa, joten tukekaa heitä omalta osaltanne.

Turvallista kevään alkua.

Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian päällikkö
Yliluutnantti Tommi Tenhu

Vuosi 2009 oli Päijät-Hämeen maanpuolustuspiirille toiminnallisesti erinomainen kasvun ja kehityksen vuosi. Perustehtävässä, koulutuksessa, saavutettiin 6700 koulutusvuorokauden raja, lisäyksen ollessa peräti 2700 vrk edellisvuodesta. Kasvun keskeinen peruste oli sotilaallisen koulutuksen, erityisesti Hämeen Rykmentin tilaaman koulutuksen merkittävä lisääntyminen. Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiirissä toteutui 119 kurssia, kurssilaisia oli yhteensä 3710. Näillä merkittäväillä kasvun luvuilla PHmp vahvasti edelleen asemaansa MPK:n suurimpana kouluttajapiirinä. Tämä suuntaus jatkuu myös tänä vuonna.

Tässä yhteydessä esitän lämpimän kiitokseni piirin aktiivisille vapaaehtois-kouluttajille, joiden ansiosta pystyimme laajentamaan koulutustarjontaa sekä toteuttamaan sen laadukkaasti ja tehokkaasti.

Toivon, että uudet koulutetut ja osaavat reserviläiset sekä asepalveluksen suorittamattomat – erityisesti naiset – hakeutuvat piirimme Koulutus- ja tukiyksikköön, jossa on paljon erilaisia mielenkiintoisia tehtäviä tarjolla.

Puolustusvoimien ja MPK:n välinen kumppanuussopimus uudistettiin joulukuussa. Sopimuksessa määritellään muun muassa keskinäinen koulutusyhteistyö, puolustusvoimien tilaama sotilaallinen koulutus, toimintatavat sekä koulutustuki ja työnjako. Sopimuksen päivityksen keskeisimmät lisäykset koskevat puolustusvoimien MPK:n käyttöön luovuttaman materiaalin varastointijärjestelyjä – ei kuitenkaan aseita eikä ampumatarvikkeita. Molemmipuolisena tavoitteena on aito strateginen kumppanuus. Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulu-

tus on muuttunut uuden lain myötä. Saadessamme pari vuotta sitten uuden lain, me kaikki toimijat olimme hyvin iloisia lain tulosta. Nyt ja jatkossa on tärkeätä, että lain toimivuus ja puolustusvoimien yhtenäistyneet käytännöt sekä normit selkiytetään vapaaehtois-kentässä niin, että koulutus toimii ja etenee kaikkia osapuolia tyydyttävällä tavalla. MPK:lla on keskeinen haaste lain käytäntöjen viemisessä koko vapaaehtois-kenttään. Kaikkien vapaaehtois-toimijoiden pitää yhdessä suunnata katse tulevaisuuteen ja sopeutua lain myötä muuttuneeseen tilanteeseen. Paluuta menneeseen ei enää ole. Ilmoittautuminen kansainväliseen koulutukseen on alkanut.

Suomalaisille avoimet Viron Kaitseliitin koulutustapahtumat on avattu MPK:n koulutuskalenteriin. Kurssit löytyvät valtakunnallisten koulutustapahtumien listalta. Ensimmäiset kurssit ovat jo keväällä, ja ilmoittautuminen niihin päättyy maaliskuussa.

MPK ja Kaitseliit määrittelevät vuosittain koulutustapahtumat, jotka ovat avoimia molemmille osapuolille. Tapahtumat jakautuvat asiantuntijavaihtoon ja avoimiin koulutustapahtumiin. Asiantuntijavaihtokoulutus on kohdistettu KOTU-yksiköihin sitoutuneille. Kaikille avoimissa koulutustapahtumissa kurssin kohderyhmä ja tarkemmat sisältötiedot ilmenevät kurssin perustiedoista.

Virolaisia osallistuu tänä vuonna kuuden eri piirin tapahtumiin. Koulutusaiheita ovat esimerkiksi sotilaskotityö sekä kouluttaja- ja johtamiskoulutus. Kansainväliseen koulutukseen osallistuminen on maksutonta osallistujille. Osallistuja huolehtii itse matkakuluista ja matkavakuutuksesta. MPK maksaa osan matkakustannuksista. Korvausperiaatteet on määritelty ta-

pahtumakohtaisesti. Lisätietoa tapahtumista antaa koulutussuunnittelija Heli Häyrynen.

Maanpuolustuskoulutus siirtyi THJ 2010 aikaan

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksessä otettiin vuoden 2010 alusta käyttöön uusi tietojen hallintajärjestelmä, jonka kutsumanimi on THJ 2010. MPK:n kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että kaikille kurseille ilmoitetaan ko. järjestelmän kautta, jolloin saadaan vuoden lopulla kaikki tilastot ajan tasalle.

Päijät-Hämeen Maapuolustuspiiri toivoo, että myös kaikille maakuntakomppanian kursseille, jotka näkyvät järjestelmässä ilmoitaudutaan ko. järjestelmän välityksellä. Järjestelmä mahdollistaa myös joustavan tietojen välittämisen niille henkilöille, jotka ovat ilmoittautuneet kursseille järjestelmän kautta.

Kurssinjohtajan toimet THJ 2010:ssä ovat vähentyneet minimiin verrattuna vanhaan järjestelmään. Sen vuoksi on erittäin tärkeää, että kurssinjohtajat lisäävät välittömästi koulutuksen ohjelman ja kurssin aloituspaikan kurssin tietoihin, kun kurssin työtila avautuu heille.

Päijät-Hämeen maapuolustuspiirin laatima ohje ilmoittautumisesta kursseille ja kurssinjohtajan toimenpiteet THJ 2010:ssä välitetään maakuntakomppanian reserviläisille päivystäjän välityksellä. Ilmoittautuminen kursseille tapahtuu osoitteessa www.mpk.fi.

Piiripäällikkö
Hannu Tukia

Kovaa peliä Hämeen rykmentin palloilusalissa

JP Santala • Kuva Jarmo Siira

Maakuntakomppania järjesti ensimmäisen (toivottavasti vuotuisen) sählyturnauksen Hämeen rykmentin palloilusalissa tammikuun puolivälissä.

Turnaus järjestettiin hyvässä viranomaisyhteistyön hengessä, sillä maakuntakomppanian kolmen joukkueen lisäksi mukana oli myös Päijät-Hämeen poliisilaitokselta koottu joukkue. Joka joukkue pelasi illan aikana neljä peliä. Peli-aika oli 15 minuuttia, ja säännötkin olivat ”lähes” liiton virallisen kirjan mukaiset.

Alkusarjan pelit olivat kaikki tasaista vääntöä, lähes kaikkien pelien päättyessä yhden maalin eroon. Tulostaulukosta käy ilmi pelit ja lopputulokset.

Pronssille turnauksessa taisteli 2 joukkue. Loppuottelussa poliisit otti revanssin KntoJ:sta ja alkusarjan tappiosta sisuuntuneena hoiti homman kotiin 10-1 tuloksella, vieden näin ensimmäisen vuotuisen viranomaisvirka-apuosaston välisen sählyturnauksen nimiinsä ja (luultavasti) hienon kiertopalkinnon ”mäelle”, järjestyspoliisin kahvihuoneeseen, lukemattomien muiden pokaalien ja urheilusaavutusten joukkoon.

Turnaus oli hyvä avaus ja toivottavasti perinne jatkuu ensi vuonna 1. joukkueen ollessa vastuussa järjestelyistä. Haasteita kannattaa heitellä tarpeeksi ajoissa, jotta mukaan olisi mahdollista saada muitakin viranomaistahoja

esim. pelastuslaitos, vapepa, HÄMR ym. Samoin maakuntakomppanias-ta saadaan varmasti vielä puristettua muutama taistelija mukaan. Poliisien joukkueen puolesta voimainakin sanoa, että mestaruutta tullaan varmasti puolustamaan.

Ottelut ja tulokset

- 1J - POL 2-3
- 2J - KntoJ 1-1
- 1J - KntoJ 2-3
- 2J - POL 1-2
- KntoJ - POL 3-2
- 2J - 1J 5-1
- POL - KntoJ 10-1

TMI ARI MEINANDER
044 - 300 4640
ARI.MEINANDER@GMAIL.COM
WWW.ARIMEINANDER.COM

PATRUUNOITA JA TARVIKKEITA RESERVILÄISILLE

CCI BLAZER 9MM FMJ 7.5G	179€ /1000KPL
LEADER SM 7.62x39 FMJ 123GR	175€ /1000KPL
BARNAUL .223 REM FMJ 3.56GR	260€ /1000KPL
LEADER SM 7.62x54R FMJ 148GR	310€ /1000KPL

Pakkanen ja aseet paukkuivat Hälvälässä

Katja Heinonen ja Susanna Jaatinen • Kuva Jarmo Siira

Jo perinteeksi muodostunut tammi-kuun ampumapäivä sai rapeasta pakkaskelistä huolimatta reserviläiset liikkeelle.

Ampumapäivää tuli valmistelemaan edellisenä iltana noin 40 Phmaakk:n miestä ja naista. Perjantai kului ampuma- ja vastaanottoaikoja valmistellessa. Lisäksi ampumapaikoille kannettiin valmiiksi polttopuita nuotioita varten, sillä lauantaiksi oli tänäkin vuonna luvassa reippaasti pakkasta. Illalla ampumapuhuttelussa majuri Karmala ohjeisti harjoituksen järjestelyporukkaa tulevaa ampumapäivää varten. Päivän tavoitteena oli, että reserviläiset saavat kiireetöntä ja perusteellista koulutusta. Myöskään nälkä ja kylmä eivät saaneet vaivata ketään. Perjantain ja lauantain välisenä yönä oli tarjolla myös hyviä vartiointiin liittyviä harjoitustilanteita. Halukkaille oli myös sauna lämpöisenä.

Lauantaiaamuna reserviläisiä alkoi tulla jo puoli seitsemän jälkeen. Vastaanottovaihe sujui ongelmitta, ja väki saatiin ohjattua ripeästi koulutuspaikoille. Reserviläisille oli tarjolla monipuolista ampumakoulutusta eri asetyypeillä, lisäksi kertailtiin ensiapuasioita. Phmaakk:n väelle oli myös tarjolla tilanneradalla soveltavaa ammuntaa 9mm:n pistoolilla ja rynnäkkökiväärillä. Allekirjoittaneet osallistuivat näihin tilanneradan mielenkiintoisiin amuntoihin. Ammunnat sujuivat meiltä melko hyvin, huolimatta pienestä varusteongelmasta, josta seurasi, että lipas eksyi välillä väärään paikkaan. Koulutusten välillä saimme maukasta ja lämmintä ruokaa mukavasti sisätiloissa.

Päivän lopuksi saimme kahvit ja pulat palautelomakkeiden kera. Väki vaikutti varsin tyytyväiseltä, ja itsekin

koimme harjoituksen hyvin onnistuneeksi. Majuri Karmala piti loppupuhuttelun tällä kertaa päivän teemaan sopien sisätiloissa. Parhaat ampujat tietenkin palkittiin. Tämän lisäksi alikersantti Vesa Pyykkö palkittiin VK:n maljalla esimerkillisestä suorituksesta ammunnanjohtajatehtävässä. Huomionosoitus luovutettiin ensimmäis-

tä kertaa. Palkinnon on luovuttanut legendaarinen Lahden sotilaspiirin päällikkö everstiluutnantti evp Veikko Kustaa Simola.

Tästä on hyvä jatkaa maaliskuussa tulevaan Phmaakin omaan ampumaharjoitukseen.

TURVATIIMI

TURVAA KOTISI, SUOJAA OMAISUUTESI

NAUIT TÄSTÄ HETKESTÄ!

Kodissasi saattaa olla arvokasta omaisuutta, mutta myös rakkaimmat esineet, muistot ja valokuvat. Kaikkein tärkeimmät ovat kuitenkin kotisi asukkaat ja heidän turvallisuutensa.

Turvatiimi on valppaana hereillä, silloinkin kun itse nukut tai lomaillet. Ennakoi kotiisi kohdistuvat riskit ja valitse luotettava ympärivuorokautinen turvallisuusratkaisu Turvatiimistä.

www.turvatiimi.fi

Valssia Wienissä

Mikko Sippola

Officers Ball Wienissä järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 1928 Theresan sotilasakatemia oppilaiden toimesta. Vuotuista juhlaa järjestettiin aina vuoteen 1938 asti, jolloin toinen maailmansota katkaisi perinteen. Juhla elvytettiin uudestaan vuonna 1956 ja nykyään järjestelyistä vastaavat yhdessä Itävallan puolustusministeriö, Wienin sotilaspiiri ja Theresan akatemian opiskelijoiden järjestö Alt-Neustadt. Nykyään juhla järjestetään Hofburgin palatsissa ja vieraita paikalla on tuhansia.

Koin suurena kunniana saadessani kutsun tapahtumaan Wienin upseeri yhdistykseltä. Myös muutamalle Pirkanmaan komppanian jäsenille esitettiin kutsu saapua tilaisuuteen, ja näin ollen lähdimmekin tapahtumaan yhdessä kersantti Jussi Luomahaaran kanssa. Kutsut käsittivät liput myös avec:lle, joten myös vaimomme pakkasivat laukkunsa ja lähtivät matkaan.

Wienin upseeriyhdistyksellä on myös omia tapahtumia varsinaisten tanssiaisten ympärillä, joten ohjelmaa riitti koko neljän päivän matkan ajaksi. Saavuttuamme torstaina Wieniin kirjauduimme hotelliin ja vaihdoimme pikaisesti vaatteet, jonka jälkeen suunnistimme Wienin upseerikerholle yhdistyksen cocktail-tilaisuuteen. Ohjelmaan kuului muutama lyhyt puhe yhteistoiminnasta eri armeijoiden välillä koskien lähinnä Grenadier 2010 kilpailua. Tässä yhteydessä luovutimme yhdistyksen presidentille eversti Rudof Raubik:lle suomalaisen sissipuukon. Myös muutamia epävirallisia lahjoja vaihdettiin vanhojen tuttujen kesken.

Paikalla oli edustusta itävaltalaiden lisäksi useista USA:n armeijan, merijalkaväen ja rajavartioston yksiköistä,

Ylik Mikko Sippola ja eversti Rudof Raubik

Saksasta, Ranskasta, Sveitsistä, Iso-Britanniasta sekä Tanskasta. Tilaisuus jatkuikin varsin leppoisasti kuulumisia vaihdellen pikkutunneille asti.

Perjantaina vuorossa oli varsinainen Officers Ball. Saavuttuamme Hofburgin palatsin pihalle emme voineet kuin hämmästellä puitteita ja väen paljoutta. Univormuista päätellen paikalla oli sotilaita lähestulkoon jokaisesta Euroopan maasta, ja huomattavasti kauempaakin. Ainakin omiin silmiini osui yksi Australian lippu. Myös USA:lla oli paikalla varsin vahva edustus. Ensimmäisen puolen tunnin aikana törmäsimme myös useisiin Euroopassa palveleviin suomalaisiin upseereihin. Herrat everstit olivat suorastaan hieinan yllättyneitä, joskin tyytyväisiä törmätessään tilaisuudessa maakuntajoukkojen edustajiin. Muutaman yhteisen tutunkin löydyttyä keskustelun aiheita riitti hyväksi toviksi.

Juhlan ohjelma ja puitteet Hofburgissa ovat lähinnä henkeä salpaavat. Soittokunta, paraati ja tanssiesitykset näkyvät palatsin jokaisessa huonees-

sa suurilta valkokankailta ja tunnelma on muutenkin loistava. Jälkeenpäin tosin jäi epäilyttämään oma valintamme käyttää pukua m/58. Oikea valinta olisi luultavasti ollut juhlapuku m/87 siitäkkin huolimatta, että omasta mielestäni ”vanha 58” on huomattavasti tyylikkäämpi.

Lauantaina vuorossa oli opastettu kiertokävely Wienin keskustassa. Oppaanamme toimi innokas ja asiantunteva historioitsija tohtori Brettner-Messler Itävallan puolustusministeriöstä. Tutustuimme noin kolmen tunnin kierroksen aikana Wienin merkittävimpien rakennusten historiaan ja arkkitehtuuriin. Tämä olikin viimeinen järjestetty tapahtuma retken aikana, ja lauantai-illan vietimme vapaamuotoisesti uusien ja vanhojen tuttavien kanssa Wienin keskustassa.

Talviyön koukkaus

Mikko Sippola • Kuvat Ari Paukkunen

Järjestyksessään toinen Talviyön koukkaus järjestettiin Jämin ilmailukeskuksen ja Hämeenkaan maastoissa Pirkanmaan reserviläispiirin toimesta 13 - 14.2.2010.

Pirkanmaan maakuntakomppania heitti komppaniallemme haasteen kilpailusta, joten osallistuminen oli jo vähän pakon sanelemaa. Valitettavasti reissuun ei lopulta lähtenyt kuin yksi kaksihenkinen partio kolmannesta joukkueesta, tosin PirMaakk ei lopulta huolimatta haasteestaan suoriutunut sen paremmin.

Jotos alkoi lauantaina puolilta päivin Jämin hiihtotunnelilta ilmoittautumisella ja karttojen jaolla. Merkkasimme kahdeksan rastia, pakkasimme rinkamme ja lähdimme hiihtelemään kohti ensimmäistä rastia. Perinteitä kunnioittaen vedimme heti kärkeen pienen suunnistuspummin ja kierimme noin kilometrin ylimääräisen lenkin. Pienen kiroilun jälkeen ensimmäinen rasti kuitenkin löytyi, ihan siitä missä sen pitikin olla. Rastin aiheena olivat taktiset merkit, joista kummastukseksimme tunnistimme ilman vaikeuksia yhdeksän kappaletta kymmenestä viimeisen jäädessä arvoitukseksi. Aiheen ympärillä vietetty aika on näköjään tuottanut tulosta.

Muutaman kilometrin hiihtelyn jälkeen saavuimme käsikranaatin heittopaikalle, jossa nakkelimme varsin tyydyttävät seitsemän kranaattia kymmenestä maaliin. Loikkasimme takaisin suksille ja aloitimme päivän pisimmän siirtymän. Pikanttina lisänä paikallinen isäntä oli juuri käynyt ruopimassa perille vievän uran soralle traktorilla ja perälevyllä, joten välillä suksien kantaminen oli huomattavasti viisaampi vaihtoehto.

Päivän kolmantena rastina kyseltiin jalkaväkijoukkueen kokoonpanoa ja aseistusta. Saimme piirrettyä paperille jotakuinkin oikean vastauksen ja siirryimme saman tien vieressä olevalle ampumarastille. Ammunta suoritettiin reserviläiskivääreillä noin 10–30 m:n etäisyydellä oleviin SPOL-tauluihin. Käytävissä oli viisi lipasta, joissa kussakin x-määrä patruunoita (1-3kpl yhteensä 12kpl). Aikaa oli minuutti. Vartalo osumasta sai 0,5 pistettä ja pää osumasta piste. Mikäli jossain

taulussa ei olisi ollut osumaa ollenkaan olisi sakkoja tullut kaksi pistettä. Viisainta oli siis ampua varmat osumat jokaiseen tauluun, jonka jälkeen pommittaa lähimpään pääosumia niin paljon kuin kerkiää.

Seuraavana vuorossa olikin sitten tuttu ja turvallinen putkimiina. Pienenä kauneusvirheenä rastipaikalta ei löytynyt oikeastaan ainuttakaan oikean paksuista puuta miinan asentamiseen, joten junttasimme miinan lähimpään mäntyyn, mikä silmiin osui. Kuten arvelimme, tästä ei sakotettu ja ainoat miinus pisteet jäivät plakkariin siitä, ettemme ehtineet tiukan aikarajan takia häivyttää laukaisulangan vetämisestä jääneitä jälkiä.

Muutaman sadan metrin päästä löytyi sitten Vrp88. Perusasennus tieuran varteen ei tuottanut ongelmia. Seuraavalla rastilla ihmettelimme kevyen kylkimiinan ja kevyen kertasingon ihmeitä. Miinan asennus ja singon käyttökuntoon laitto sujuivat ilman sen suurempia ongelmia, ja pääsimmekin lähtemään hyvissä ajoin päivänvalolla kohti majoitusaluetta. Hiihtomatkaa kertyi päivälle noin 10 km.

Majoitusalueella istuskelimme hetken yhteisnuotiolla ja söimme koemiellessä USA:n armeijan MRE -ruokia. Havaitimme tuotteet varsin kelvollisiksi taistelumuoniksi. Pakkasen kiristyessä pystytimme oman laavumme ja tuikkasimme nuotion tuleen laavun eteen. Yöllä lämpötila oli alimmillaan -21 asteessa, mutta siitä huolimatta uni maittoi aivan kelvollisesti.

Aamulla purimme majoitteen ja saatuamme reput selkäämme hiihtelimme ensimmäiselle rastille. Rastin aiheena olleet pohja- ja telamiina, jotka eivät tuottaneet ongelmia.

Seuraavalla rastilla aiheena oli hieman haastavampi ensiapu, jossa tuli evakoida sirotemiinoitteeseen kävellyt

siviili ja antaa tälle tarvittava hätäensiapu. Suoriuduttuamme rastista vuorossa oli siirtyminen takaisin Jämille.

Hiihtotunnelin yhteydessä rakentelimme vielä tulikomennon käskettyyn maaliin, vastailimme Ranger tiedustelulennokista esitettyihin kysymyksiin ja vetäistimme pikataipaleen suksilla hiihtotunnelia pitkin. Pikataipaleen jälkeen suoritettiin vielä vaarallisen henkilön kiinniotto, mikä tosin meinasi mennä sekoiluksi varsin epäselvän tehtäväkäsken takia. Suoriuduimme kuitenkin tästäkin kunnialla, ja siirryimme kahvilaan odottelemaan tuloksia. Lopputuloksissa olimme hieman omaksikin yllätykseksemme varsin murskaavasti johdossa parinkymmenen pisteen erolla toiseksi tul-

leeseen.

Kaiken kaikkiaan retki oli varsin onnistunut. Hiihtomatkaa tuli kahden vajaan päivän aikana noin 15 km, ja rastitehtävät olivat varsin onnistuneita ja mielenkiintoisia. Seuraava koitos lienee Kevätyön koukkaus toukokuussa Nokialla. Toivottavasti saamme myös sinne edustuksen, tätä kertaa vahvemmin voimin.

Rest-
aura-
nt **PÖLKKY**

Next to

the KIOSK-I

at the railwaystation Lahti...

Mannerheiminkatu 15, 15100 LAHTI

Tervetuloa!!

....pizzammekaan ei ole normaaleja...

UNOHDETUT SODAT - Osa 1

Erilaisista lähteistä yhteenvedon toimittanut Timo Vento

Tunnet varmasti vapaussodan, talvisodan ja jatkosodan. Nämä sodat vaikuttavat vielä tänä päivänä monen suomalaisen elämään. Tunnet ehkä taisteluja, henkilöitä, sukulaisia tai tuttavias, jotka antoivat henkensä Isänmaan puolesta. Kun selaamme Suomen sotahistoriaa taaksepäin, vaikuttivat mm. nuijasota, Hakkapeliitat, Karoliinit ja Kivekkäät sekä Hattujen sodat myös Suomen historiassa. Nämä sodat on mielestäni jääneet vähemmälle huomiolle tai lähes unholaan.

Nuijasota

Kun Pohjoismainen 25-vuotinen sota päättyi v. 1595, kotiutettiin siihen osallistuneet joukot kaakkoisrajalta ja Inkeristä Suomeen. Suomen sotaväen ylipäällikkö Klaus Fleming, joka kannatti kuningas Sigismundia, ei kuitenkaan halunnut kokonaan hajottaa kotiutettua sotaväkeä voidakseen tarvittaessa pitää puoliaan Kaarle-herttua vastaan, vaan sijoitti väen ns. linnaleiriin, jonkinlaiseen täysihoitoon talonpoikien ja porvarien luon.

Sotaväki oli tottunut retkillään ja vierassa maassa sumeilematta harjoittamaan oman käden oikeutta. Kansan oli, varsinkin Etelä-Pohjanmaalla, vaikea alistua tuollaisiin omavaltaisuuksiin. Kun Kaarle-herttua lisäksi asiamiestensä kautta harjoitti heidän keskuudessaan kiihotusta Flemingiä vastaan, talonpoikien kärsivällisyys loppui, ja he aloittivat aseellisen kapinan.

Näitä kansannousuja tapahtui varsinaisesti neljä: ns. Ilkkaisen sota, joka päättyi Etelä-Pohjanmaan talonpoikien nujertamiseen Nokialla; Hämeen kapina, joka tukahdutettiin Nyystölässä; Pohjanmaan uusi nousu, jonka surullinen jälkinäytös tapahtui Santa-

vuorella ja Piirtolan kankaalla Ilmajoen ja Kurikan rajalla. Kapinaan osallistuneita rangaistiin ankarasti, mm. ilmajokinen knaappi Jaakko Ilkka mestattiin Ilmajoen kirkolla. Käydyillä taisteluilla oli, niin pienin joukoin kuin käytiinkin, suuri merkityksensä talonpoikaisen taistelukunnan ja vapaudenrakkauden osoituksena.

Hakkapeliitat

Kaikki venäjällä, Baltian maissa, Puolassa ja Saksassa 1570-1648 käytyjen sotien taistelupaikat ovat tietystikin maamme rajojen ulkopuolella. Vain hakkapeliittain nimellä tunnettujen suomalaisten soturien, ensi sijassa ratsumiesten, taistelija-nimaine oli kuitenkin kansainvälisesti niin tunnettu, että jo pari vuotta Breitenfeldin taistelun (1631) jälkeen ilmestyi Lontoossa kirja, jossa tämä, nähtävästi komen-

tosanasta alkunsa saanut nimi, mainitaan.

Kotimaa, joka joutui antamaan raskaan veron yhteisen valtakunnan maineen ja poliittisten etujen, mutta myös uskonvapauden puolesta, on tahtonut muistaa 30-vuotisen sodan aikaisia, kovia kokeneita poikiaan ja pystyttänyt muistomerkkejä niihin pitäjiin, joista runsaimmin lähti miehiä tuohon sotaan. Näitä pitäjiä on erityisesti Etelä-Hämeessä. Tunnetuin muistomerkki on Tammelan kirkkomaalle pystytetty patsas. Saksaan lähetetty sotaväki ajan tavan mukaan enimmäkseen palveli ratsain, on hakkapeliittojen muistoksi pystytetty mm. Lahdessa torin kupeeseen ratsastajapatsas.

Karoliinit ja Kivekkäät

Kaarle X Kustaan, Kaarle XI:n ja

Hakkapeliitat-patsas Lahdessa 2010

Kaarle XII:n pääarmeijan taistelupaikat on niinkään kaikki maamme rajojen ulkopuolella. Oman maan puolustus tapahtui Kaarle X Kustaan aikana 1656-58 Karjalan kannaksella, mutta venäläiset piirittivät myös Käkisalmea, hyökkäsivät Salmiin ja Sortavalaan sekä Kainuuseen ja Savoona. Tarmokkaiden upseerien johtamat suomalaiset kodinturvajoukot löivät nämä hyökkäykset takaisin ja aiheuttivat Raudussa viholliselle tuntevan tappion.

Kaarle XII:n sotien aikana venäläiset valtasivat 1710 Viipurin ja jatkoivat etenemistä Suomessa. Ensimmäinen yhteenotto tapahtui 6.10. 1713 Kostianvirralla Pälkäneellä. Sieltä suomalaiset joutuivat perääntymään Pohjanmaalle. Etelämpänä syntyi paikallisia taisteluita talonpoikien ryhtyessä vastarintaan mm. Karjaalla ja monilla muilla paikkakunnilla. Pääarmeija lyötiin Napuen taistelussa 19.2. 1714. Talonpoikaisjoukot, joita johtivat paikalliset rohkeat päälliköt, mm. kuuluisat Keuruun kirkkoherra Herpmanin pojat, kolme veljestä, aiheuttivat viholliselle tuntevia tappioita.

Kajaanin linnan puolustautui urheasti, mutta sen täytyi huollon puutteessa antautua. Koko maa jäi venäläisten valtaan, aina rauhantekoon 1721 asti. Sissisota jatkui silti maassa. Erään inkeriläisen Kivekäs-nimisen sissipäällikön mukaan sissit tunnettiin yleisesti Kivekkäiden nimellä. Tunnettu sotapäällikkö oli rohkeudestaan kuulu Tapani Löfving. Palattuaan Turkista, jonne hän Poltavan tappion jälkeen pakeni, kuningas kokosi Suomen armeijan rippeet epätoivoiseen yritykseen Tanska-Norjaa vastaan. Se johti viimeisten rykmenttiemme tuhoon Norjan tuntureilla uudenvuoden yönä 1718.

Hattujen sota

Hattupuolueen 1741 kevytmielisesti aloittama ja suurisuuntaiseksi tarkeitettu sota osoitti, ettei pidä lähteä

”soitelleen sotaan”! Kansa oli täysin haluton eikä luonnollisestikaan ymmärtänyt, miksi sotaan ylipäättään ryhdyttiin. Sotavoimien kunto, aseistus ja koulutus sekä päällystön taidollinen taso eivät alkuunkaan riittäneet siihen tehtävään, johon Ruotsin hallitus laiminlyödyt sotavoimat pakotti. Sodassa oli kuitenkin erikoista se, että nyt ensi kerran Suomeen tuntevammin tuotiin ruotsalaisia joukkoja. Mm. Lappeenrannan taistelussa 22.8. 1741 heitä oli mukana kolme heikkokoa rykmenttiä.

Venäläiset eivät Pietarissa silloin valinneiden olosuhteiden vuoksi voineet käyttää voittoa hyväkseen, vaan pysyttäytyivät rajan lähellä. Suomen armeijan marssi rajaa kohden aiheutti Pietarissa tilanteen, jossa valtaistuimelle pyrkivät Pietari Suuren tytär Elisabet saattoi toteuttaa tarkoituksensa. Kun hänen armeijansa sitten eteni Suomeen, hän levitytti asukkaille suomenkielistä manifestia, jossa suomalaisia kehoitettiin alistumaan hänen alamaisuuteen ja irrottautumaan Ruotsista. Kansa ei tietystikään ollut tähän kypsä, sehän oli aina osoittanut uskollisuuttaan kuninkaalleen, vaan teki vielä senkin jälkeen, kun armeija 24.8. 1743 antautui Helsingissä, sitkeätä vastarintaa itseoppineiden päällikköjensä johdolla. Valtaus tunnetaan Pikkuvihan nimellä.

Syynä tappioihin oli usein myös se, että meidän maastoomme sopivia taistelumenetelmiä ymmärtämättömät ja ulkomaisten esikuvien mukaan koulutetut upseerit eivät kyenneet tehokkaasti johtamaan talonpoikaisjoukkoja. Muun muassa eräässä yhteenotossa Kiteellä upseerit käskivät talonpoikien rikkoo suksensa, etteivät ne häittäisi taisteluliikkeitä. Joukon liikkuvuutta ei osattu käyttää hyväksi yllätykseen, vaikka meillä jo Kustaa Vaasan ajoilta Joutselän taistelusta olisi ollut seurattavia esimerkkejä.

Kun raja rauhanteossa 1743 siirtyi Ky-

mijoelle ja Savonlinnaan, alkoi se ajatuskanta voittaa jalansijaa, että Suomi kuitenkin ennemmin tai myöhemmin joutuisi venäläisten valtaan. Eräät säätyläispiirit alkoivat vähitellen valmistautua sen tulevaisuuden varalle saavuttaakseen maalle niin edullisen aseman kuin suinkin. Itsenäisyysliike sai alkunsa.

Hattupuolue eli hatut vaikutti Ruotsin politiikassa vapauden aikana tai säätyvallan aikana 1730-luvulta vuoteen 1772 asti. Hattujen pahimpia kilpailijoita oli myssypuolue.

Hyvä tietää:

Prikaatikenraali tarkoitti alun perin 1600-luvulla prikaatin komentajaksi valittua. Ranskalainen nimitys vuoteen 1788 asti brigadier des armées. Prikaatinkomentajan arvo on vaihdellut nuorimman kenraalin ja vanhimman everstin välillä, joten brigadier ei aina ole ollut kenraali. Tämä heijastelee prikaatin suhteellista tuoreutta. Uuden yksikön komentajaa oli vaikea sulauttaa vakinnutuneeseen arvojärjestykseen. Arvo on otettu Suomessa käyttöön vuonna 1994.

Kenraali on korkea (useassa maassa korkein) upseerin arvo. Merivoimien vastaava arvo on amiraali. Alun perin se on keskiaikainen termi, joka juontuu keskiranskan tittelistä capitaine général. Taustalla on latinan generalis ”yleinen”. Kenraali on siis yleispäällikkö, koko joukon komentaja.

Kenraalieversti on (saks. Generallöberst, ”ylin kenraali”) saksalaisessa järjestelmässä (ja sitä kautta mm. venäläisessä järjestelmässä) kenraalin (usein jalkaväenkenraali tms.) yläpuolella oleva sotilasarvo.

Kenraalisotamarsalkka on erityisesti Venäjällä ja Saksassa käytetty kenraalin yläpuolella oleva sotilasarvo.

Viestilaitteita ja hernekeittoa Nastolassa

Tero Kallio, MPK:n paikallispäällikkö Nastolassa • Kuva Heikki Koivisto

Lähdin lauantaiamuna 13.2. ajelemaan kotoani Haravakylään NaReskodalle. Paikalle saavuttuani kota oli jo lämpiämässä Ylöstalon Pekan toimesta, ja aggregaatilla tuotettu valo oli päällä. Kouluttajat Heikki Koivisto ja Esko Sutela olivat jo perillä kantomassa viestilaitteita sisään.

Takavetoinen armeijan paku oli saanut kouluttajille pienen tuskanhien pintaan edellisessä mäessä. Viiden sentin lumikerros metsätiellä oli pakottanut Eskon peruuttamaan muutaman kerran takaisin mäen alle, mutta taitavan kuskin ansiosta viestilaitteet pääsivät kodalle asti.

Viimeisten kurssilaisten saavuttua paikalle viestikurssi saattoi alkaa. Turvalisuusasioiden ja esittelyiden jälkeen tutustuimme viestiperusteisiin, viestinnän tarkoitukseen ja viestimisen perusteisiin lyhyesti. Kurssilaiset osallistuivat jo tässä vaiheessa keskusteluun.

Viestivälineistä tutustuimme ensimmäisenä kenttäpuhelin P78:iin. Puhelimien käyttökuntoonlaitto ja kytkeminen oli antoisaa, sillä jokainen pääsi itse sen tekemään. Parikaapelis-

ta ja yhteyden rakentamisesta löytyi kurssilaisilta erilaisia tarinoita. Aika kului joutuisasti.

Kahvitauon jälkeen tutustuimme pataljoonaradioon mallia LV217M. Laittoimme radiot lähetyksuntoon marsiantennilla. Yksi normaali antennin koottiin korkeassa kodassa.

Akkujen asento ja pohjan kiinnitys tulivat hyvin selväksi, samoin se, että kuulopuhelinta ei saa asentaa ennen antennia. Käyttökytkimet käytiin läpi ja pääsimme asentamaan taajuudet kohdalleen. Radioliikennetaulukonkin tuli tutuksi.

Kokkina laitoin hernekeiton lämpiämään. Sekoitin keittoa useamman kerran esittelyn aikana, jotta se ei palaisi pohjaan. Kuulin myös huomautuksia siitä, että keitto olisi kuulemma pitänyt tehdä aidoista herneistä liottamalla ja siankylkeä lisäämällä. Kaikenlaisia nirsoilijoita sitä kurssille tuleekin! Ruoan mausta kuitenkin kertoi se, että sitä ei jäänyt yhtään. Taisi se pahin nirsoilijakin ottaa kaksi kertaa!

Vatsat täysinä porukka alkoi Sanna Lahtisen johdolla tutustua Sanlaan

(Sanomalaite M/90). Akun asennuksen jälkeen laitettiin laitteet päälle ja opittiin kolmen A:n sääntö (aika, avain, asetukset). Yhdistimme Sanlat radioihin ja otimme yhteyskokeilut. Opetuksen perillemenon tarkistamiseksi tyhjensimme Sanlojen muistit ja uudelleen asensimme kolme A:ta ihan itse. Kahvitauko meni sanomia kuittailla ja lähetellessä sekä pullaa syödessä.

Lopuksi päihimme iskettiin tietoa Virvestä. Saimme tutustua laitteisiin ja Heikki opasti niiden käytössä. Otimme muutaman suorakanavayhteydenkin, mutta punaiseen hätänappiin emme koskeneet.

Iltapäivän lopussa kurssi loppui Heikin kiitossanoihin ja kurssilaiset antoivat kirjalliset palautteet. Suullisesti moni kiitti kurssia. Moitteita tuli vain Mpk:n uusista nettisivuista, joissa ei päästy koodilla kurssisivulle. Kokeilin itsekin kotona, enkä päässyt.

Oma mielikuvani kurssista oli positiivinen. Kerrankin oli aikaa tutustua rauhassa viestivälineisiin.

Komppanian ampumapäivä

Erkki Vilja • Kuvat Jani Erikäinen ja Jarmo Siira

Valmiuosasto harjoitteli maaliskuun ase- ja ampumakoulutuksen ohella oman toiminnan kannalta tärkeitä asioita keskittyen viestintään.

Sujuva toiminta ja tilanteen hallinta vaatii jatkuvaa kommunikointia partioiden, tilannekeskuksen ja kenttäjohtajan välillä. Tilanne olikin - ainakin suurimmalle osalle meistä - uusi kenttäjohtajuuden osalta.

Kuitattuamme varusteet ja ajoneuvot siirryimme Hälvälään ja aloitimme välittömästi aluepartioinnin. Pikkuhiljaa erilaisia tilanteita alkoi tullakin. Milloin löytyi hippi murtautuneena rakennukseen ja milloin oli bileitä pystyssä tanssipartneria kaivaten. Seuraa kyllä löytyikin - valmiuosastosta. Myöhemmin illalla jakauduimme koko osasto voimin kenttäjohtoon, partioon ja nyrkkiosastoon valmistautuen illan päätehtävään. Tälläkin kertaa oli murtauduttu ja tärkeitä papereita anastettu. Jälkiä seuraamalla nämä sankarit löytyivät parempaan suojaan.

Res. kapteeni Parikka Telamiinan aiheuttamassa montussa.

Lauantaina aluepartioinnin jatkuessa muu osasto osallistui rasteille. Mitä ilmeisimmin käsikranaatin heitto sujui, koska rastia uskallettiin jatkaa vielä meidän jälkeen. Päivä sujui huomaamatta kohti iltaa rastien parissa ja kulkulupia tarkistellen. Moni hiihtäjä huomasi läsnäolomme saamalla muistutuksen oikeasta pysäköinnistä. Iltaa kohti löytyi jälleen muutama ”humalainen” ja eräs partio sai nauttia ”heli-kopteriesityksestä”. Tosin kyseessä ei

ollut NH-90. Kyseiset herrat pääsivät lämpimään suojaan ennen kuin oluet loppuivat, kylmä kangisti ja propeli jäättyi.

Illan pääharjoitus meidän osalta alkoi etsintäkuulutettujen etsinnällä. Ei aikaakaan, kun epäillyt havaittiin lääkintäleiristä partioinnin yhteydessä. Etsintäkuulutetut olivat vaarallisia aseistautuneita rikollisia ja tilanne kehittyi piiritykseksi. Ajan antaessa tehdä tehtävänsä tilanne saatiin hallintaan rynnäköllä.

Piristävien neljän tunnin unilla jatkettiin sunnuntaina partiointia ja muu osasto osallistui rasteille. Oppia kerätyi jälleen kerran sekä rasteilta että tilannetehtävistä. Viestiliikenne on jo parantunut harjoitus harjoitukselta, mutta hiottavaa ja kehitettävää riittää koko toiminnan osalta.

Palavan henkilön sammutus

112-päivä Padasjoella

Teksti ja kuvat Heikki Koskinen

Viranomaisyhteistyötä tehtiin tutuksi padasjokelaisille 112-päivän merkeissä poikkeuksellisesti 13.2.2010. Tapahtumapäivä oli lauantai, jolloin paikkakunnalla oli Padasjoen Vanhempainyhdistyksen järjestämä ulkoilutapahtuma hiihtokilpailun sekä moottorikelkka-ajelun merkeissä. Pal-

jon perheitä oli talviseen tapahtumaan saapunutkin.

Maakuntajoukkojen lisäksi paikalla oli sairaankuljetus, pelastuslaitos sekä poliisi. Yleisön mielenkiinnon kohteena olivat tutut naapurinsedät, jotka olivat sonnustautuneet M05 maastopukui-

hin ja tuoneet paikalle sotilasajoneuvoja sekä -kalustoa. Kysymyksiä sateli, ja uteliaisuus joukkomme toimintaan oli ilmeinen. Useita uusia kontakteja saatiin aikaiseksi. Aika näyttää, saammeko heistä uusia taistelijoita riveihimme. Järjestäjiltä saatu varaukseton kiitos kruunasi päivämme.

DuuniExpo

Ilkka Jaakkola

DuuniExpo on nuorille suunnattu rekrytointitapahtuma, jossa eri alojen edustajat antavat kohderyhmille informaatiota koulutus- ja työskentelymahdollisuuksista. Tänä vuonna Lahti Hallissa oli mukana useita näytteilleasettajia. Yhden päivän aikana messuilla kävi reilut 5 000 mahdollisuuksien katsastajaa.

Maakuntakomppania osallistui DuuniExpo rekrytointimessuille yhdessä Hämeen Rykmentin kanssa. Rykmentti oli rakentanut dioraman kuvaamaan puolijoukkueen majoitusta ahkioineen, suksineen ja tauolla olevine taistelijoineen. Mukana oli

myös Rykmentin kalustoa. Paikalla olleet jäsenet esittelivät maakuntajoukkojen toimintaa, kertoivat haku- ja sitoumusmenettelystä sekä innostivat varusmiehiä ja muita kiinnostuneita hakeutumaan reippaan reserviläistoitinnan pariin. Samassa yhteydessä esiteltiin myös MPK:n toimintaa ja erilaisia kurssimahdollisuuksia.

Innokkaita kyselijöitä oli ja monet ottivat mukaansa MAAKK:n hakulomakkeen. Toivottavasti saamme seuraavaan infotilaisuuteen valikoidua materiaalia, josta voimme saada komppaniaan lisää sitoumuksen allekirjoittaneita.

Markiisit, Käihtimet, Liukuovet, Hyönteisovet,
Terrassit, Laiturit, Piharakennukset, Hälyttimet...

PeeliShop

Vanha Lahdentie 13, Heinola
Avoimna sopimuksen mukaan.
Pekka Räihä 040 - 566 1517
info@peeli.fi
www.peeli.fi

Teollisuustie 60, 19110 VIERUMÄKI
Puh. 010 8425 100, Faksi 010 8425 380
myynti@versowood.fi, www.versowood.fi

versowood

MYRSKY 10 lähestyy!

Vuoden tärkein vapaaehtoinen
taisteluharjoitus.

Palauta VEK-käskysi ajoissa!